

1.N'hi ha un va-le-rós sol-dat qu(e)en vi-vi-a des cui dat; del di-mo-ni és lli-gat, ell a
dret en un con-vent, la cam-pa-ne-ta to-cà. Surt el pa-re gu(a)r-di-à:
ber-se, va-ren dir: "En Fer-ri-ol és a-quí,
confes sar hi a-na-va. Del con-fes-sor s'hi bur-la-va; si mas-sa l'en re-pri-ma-va,___
l'en ma-ta-va con-ti-nent. 2.Se'n va
"Vinc per (a)nar-me a con-fes-sar." 3.Al sa-
i l'a(n)i-ran a con-fes-sar."

4. En respon un frare llec:
-Si me'n deu *permissió*
d'*enten(d)re* la confessió,
jo el vol(ai)rè confessar.

5. Ferriol amb mi veniu
confessar els vostres pecats,
els presents i *olvidats*,
tots (a) us seran perdonats
si contrició teniu.

6. No us vol(d)ria carregar
d'una forta penitència.
Contra el mal vulgheu obrar,
sempre n'haureu de pensar:
lo que no vulguis per tu,
no ho vulguis p(e)r un teu germà.